

Мечкадарите обхождат къщите и под звуците на гъдулката и дайрето карат мечките да танцуват на задните лапи, да се борят, да се търкалят по земята, да имитират млади булки или стари баби и т.н. “Когато дойде-ше мечката в двора целуваше ръка на дядо, после дядо лягаше и мечката ходеше по него, тъпчеше го за здраве. Накрая дядо се качваше на нея” (Славчева 2000: 43).

“Обикновено първата вечер от пристигането мечкадарите устройваха “гала представление” в най-личната кръчма на селото – Банкеровият дюкян (с. Ковачево, Новозагорско – б.а.). Пееха песни за големи герои от стари времена, мечките показваха заучени номера, а виното се лееше на ведре. На другия ден мечкадарите тръгваха с мечката из селото. Във всяка къща се пееше песен, мечката играеше и целуваше ръка на стопанина – за здраве и берекет...” (Грозев 1993: 67). След приключване жената на мечкадаря или някой от придружаващите членове на семейството минава край публиката и събира пари, храна и други подаръци. Вечер се събират край палатката на онбашията и броят всичко спечелен през деня като ги делят по-равно. Обсъждат преминалия ден, взаимно си помагат и подкрепят във всички ситуации.

По време на тези представления жените на сръбските мечкадари се разпръскват из околните и просят или предсказват бъдещето гледайки на ръка, карти, боб, пепел или жарава. При тях рядко жена води мечката по панаири, пазари и другаде. Освен мъжете цигани, жените също са водачи на маймуни, защото те могат да бъдат носени на рамо или в ръка, возени в каруцата или натоварени върху магарето, което носи багажа.

„Заспалия търговец на храна, що да види - отпред на дъската, на която той седял – маймунка! Държала поводите и поглеждала ту към него, ту към конете... Маймунка кара конете.. Някаква тупурдия се носела след каруцата. Конете подскрежено пръхтели. Съвсем ясно се чул глас: „Чорбаджи, спри конете, маймунката се е отвързало и се качило на каруцата.” Оказало се, че наблизко имало цигански катун” (Славчева 2000: 30).

Обучени маймунки, които водят някои цигански семейства, показват следните номера: качване на пръчка, пощене на въшки от косата на циганката, пудрене с брашно, различни мимики. “...двама лингури с маймунка нареждаха песен за двама братя от село Гюхпала (дн. с. Михайлово, Старозагорско) как дялба делили и как взаимно се убили. Единият лингурин пееше и свиреше с гъдулка, а другарят му – нещо като съпровод, изговаряше само последните срички на думите... Маймунката клечи, облечена в гащи от домашен груб шаяк, които закриваха червеното ѝ дупе. Тя се беше попикала и като сядала с мокри гащи в пръстта, се беше образувала